

## **Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság**

Bf.I.11/2026/5.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. április 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

### **végzést:**

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2026. január 19. napján kihirdetett 4.B.45/2025/8. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyazonosító okmányának száma: Szám1.

### **I n d o k o l á s:**

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2026. január 19. napján kihirdetett 4.B.45/2025/8. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat]. Ezért őt 2 év - végrehajtásában 5 év próbairőre felfüggesztett - börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte. Rendelkezett a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és a bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről, valamint határozott az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb, a mértékes indítványnak megfelelő tartamú végrehajtandó szabadságvesztés, továbbá közügyektől eltiltás kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.24/2026/1-I. számú átiratában a vádlott terhére súlyosítás végett bejelentett fellebbezést fenntartotta. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a fellebbezések iránya miatt korlátozott (Be. 580. § (2) bekezdés, 583. § (3) bekezdés a) pont, 590. § (3) bekezdés, 591. § (2) bekezdés a) pont), kiterjed azonban az eljárási szabályok vizsgálatára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó, illetőleg az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezésekre.

[4] Rámutatott, hogy a törvényszék a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, törvényesen fogadta el az előkészítő ülésen a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát és tárgyaláshoz való jogáról történő lemondását. Felhozta, hogy az ítéleti tényállás egyezik a vádirati tényállással, annak megalapozottsága a fellebbviteli eljárásban nem vizsgálható. Álláspontja szerint a törvényszék okszerűen foglalt állást a vádlott büntetőjogi felelőssége tárgyában és az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette a cselekményét Az ítélet jogi indokolását azonban hiányosnak találta és annak kiegészítését kérte a vádlotti tudattartam vonatkozásában.

[5] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem kellő körben tárta fel a büntetéskiszabási körülményeket, illetve az ítéletben felsorolt körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Tekintettel arra, hogy a vádlott egymozzanatos cselekményét térfigyelő kamera felvette, több szemtanú is látta („tetten érték”), ekként beismerő vallomásának az enyhítő nyomatéka csekély. Hivatkozott arra is, hogy a vádlott a megbánását ugyan hangoztatta, azonban azt tevékeny módon, semmilyen formában nem fejezte ki. További súlyosító körülményként értékelte a garázda jellegű elkövetési módot és a sértetti közrehatás enyhítő körülménykénti értékelésének lehetőségét is vitatta, mivel a sértett hátrált, amikor a vádlott és egy ismeretlen személy követni kezdték, az ütés pillanatában nem lépett fel támadólag a vádlott irányába. Felhozta, hogy a vádlott személyében rejlő magasabb fokú társadalomra veszélyességre utal, hogy nem énidegen tőle erőszakos cselekmény, figyelemmel arra, hogy vele szemben hasonló cselekmény miatt folyamatban lévő eljárás alatt követte el ezt a bűncselekményt. Mindezekre tekintettel az igen súlyos következményekkel járó, a sértett életvitelét hosszabb időre elnehezítő bűncselekmény miatt hosszabb tartamú, végrehajtandó büntetés kiszabását tartotta indokoltnak.

[6] Az ítélet jogi indokolásának korrekcióját kérte arra figyelemmel, hogy a kamerafelvételt tartalmazó DVD-lemez iratok részeként történő kezelése a 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1. § (2) bekezdésén alapszik. Az ítélet egyéb rendelkezéseit pontosnak és törvényesnek találta.

[7] Összességében a fellebbezéssel támadott ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy Terheltl vádlott szabadságvesztés büntetésének a tartamát emelje fel, közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélje, mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést, egyebekben pedig az ítéletet a jogi indokolás kiegészítését és a büntetéskiszabási körülmények korrekcióját követően hagyja helyben.

[8] A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészszeg képviselője az átiratban írtakkal egyező nyilatkozatot tett a fellebbezés fenntartásáról, az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatra alkalmasságáról, a vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítésének helyességéről és a büntetéskiszabási körülmények korrekciójának szükségességéről. A tényálláshoz kötöttség hangsúlyozása mellett felhívta a figyelmet arra, hogy elírás található a cselekmény dátumában, az helyesen február 16. Egyebekben az átiratban írtakkal egyezően nyilatkozott és az ott írtakkal egyezően indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

[9] A vádlott védője felszólalásában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket álláspontja szerint feltárta és megfelelő súllyal értékelte. Hangsúlyozta, hogy a vádlott felvette a kapcsolatot a sértettel, ám ő válasz nélkül hagyta ezt, valamint tudomása szerint a vádlott édesapja is segítségét ajánlotta. Ekként a megbánást kijelentő magatartása mellett - ellentétben az ügyészi felszólálással - tényleges cselekedetei a sértett irányába megtörténtek. A sértetti közrehatás megállapíthatósága mellett érvelt azzal, hogy a tanúvallomások azt alátámasztották.

[10] A sértett felszólalásában kérdésre elmondta, hogy három hétig kómában volt, 5 műtéten esett át, 10 hónapig volt keresőképtelen, nagyon megviselte az egész. Megerősítette, hogy a vádlott próbálta vele felvenni a kapcsolatot, de ő letiltotta.

[11] Terhelt1 vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánásának adott hangot és elmondta, hogy ő is és édesapja megkeresték a sértettet, de ő nem reagált rá. A rendőrök javaslatára később már nem próbálta felvenni a sértettel a kapcsolatot. Hangsúlyozta, hogy három kiskorú gyermeket nevel. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[12] A bejelentett fellebbezés tartalmára és a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el.

[13] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy észlelhető-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy meg kell-e szüntetni az eljárást, illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálata a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[14] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, illetve olyan relatív eljárási szabálysértést sem, amely a másodfokú bíróság felülbírálatának akadályát képezte volna.

[15] A törvényszék a vádlott beismerő vallomását és a beismeréssel érintett körben a tárgyalás tartásához való jogáról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek birtokába fogadta el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadásáról hozott rendelkezése törvényes. Ennek következményeképpen az elsőfokú bíróság a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontja alapján a vádirati tényállás megalapozottságát nem vizsgálhatta, ahhoz a tényállás megállapítása során kötve van. Az elsőfokú bíróság rögzített megállapított tényálláshoz a másodfokú bíróság is kötve van, tekintettel arra, hogy a Be. 591. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján - a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést támadva - jelentette be az ügyészség.

[16] Nyilvánvaló számelírást kellett javítani az ítélet [5] bekezdése 3. és 8. sorában akként, hogy a bűncselekmény 2025. február 16. napján történt.

[17] Az ítéltábla az irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az elsőfokú bíróságnak a bűnösségre vont következtetését, helyes a cselekmény megnevezése és a minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[18] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó büntetéskiszabási körülményeket túlnyomórészt maradéktalanul feltárta, az ítéltábla csupán a súlyosító körülmények körét egészítette ki a garázda jellegű elkövetésre utalással.

[19] Az ítéltábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy az enyhítő körülmények közül mellőzni szükséges a sértetti közrehatást. Az irányadó tényállás tartalmazza azt, hogy először a sértett lökte meg a vádlottat, ez volt a vádlotti tettlegesség kiinduló pontja.

[20] A fellebbviteli főügyészség átiratában a vádlott beismerő vallomása enyhítő nyomatékának csekély voltára hivatkozott arra tekintettel, hogy a vádlott egymozzanatos cselekményét térfigyelő kamera felvette, több szemtanú is látta („tetten érték”). A vádlotti beismerés mellé a vádlotti megbánás is társult, az nem vitatható el a vádlottól, az enyhítő körülmény nyomatékának csekély voltára felhozott ügyészi érv tényadatokon alapszik, azonban a vádlott által nem befolyásolható tényezők voltak.

[21] A fellebbviteli főügyészség sérelmezte átiratában azt is, hogy a vádlott a megbánását ugyan hangoztatta, azonban azt tevékeny módon, semmilyen formában nem fejezte ki. A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a vádlott és családja megkísérelte felvenni a kapcsolatot a sértettel, ám ez neki fel nem róható okból hiúsult meg.

[22] A fellebbviteli főügyészség által kifejtettek szerint a vádlott személyében rejlő magasabb fokú társadalomra veszélyességre utal, hogy nem énidegen tőle erőszakos cselekmény, figyelemmel arra, hogy vele szemben hasonló cselekmény miatt folyamatban lévő eljárás alatt követte el ezt a bűncselekményt.

[23] A rendelkezésre álló erkölcsi bizonyítvány adatai alapján megállapítható, hogy Terhelt1 vádlottal szemben a Székesfehérvári Rendőrkapitányságon 194/2024. bü számú ügyben 2024. február 19. napján - 2024. január 19. napján elkövetett - súlyos testi sértés büntette elkövetésének gyanúját közölte a hatóság. Az ügyben vele szemben vádemelésre 2026. február 3. napján került sor, az eljárás még folyamatban van, erre figyelemmel ítéleti bizonyossággal azt kijelenteni, hogy nem énidegen tőle erőszakos cselekmény nem lehet, csak a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés állapítható meg súlyosító körülményként, melyet az elsőfokú bíróság is megállapított és figyelembe vett.

[24] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tetтарыányosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[25] A vádlott terhére rótt bűncselekmény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, az irányadó középérték 2 év. Az ügyészi mértékes indítvány 2 év 6 hónap

szabadságvesztés, 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása volt, melynél súlyosabb büntetés nem szabható ki a Be. 565. § (2) bekezdése alapján.

[26] Terhelt1 vádlott esetében más büntetés, mint szabadságvesztés, törvényesen nem szabható ki.

[27] Az ítéltábla az összes büntetéskiszabási körülmény vizsgálata alapján – tekintettel a nagy számú és nyomatékú enyhítő körülményre figyelemmel - elsődlegesen az alanyi oldalt figyelembe véve nem találta szükségesnek hosszabb tartamú - szabadságvesztés büntetés kiszabását. A Be. 606. § (4) bekezdésben írt szabály alapján a másodfokú bíróság (Be. 590. § (6) bekezdése esetén korlátozott felülbírálat) az elsőfokú bíróság ítéletének a büntetés kiszabására, vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezését akkor változtathatja meg, ha a büntetés, illetve az intézkedés törvénysértő, eltúlzottan súlyos vagy eltúlzottan enyhe. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróságnak tartózkodnia kell a büntetés kisebb fokú megváltoztatásától.

[28] Az ítéltábla egyetértett a törvényszék álláspontjával a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését illetően. Megvizsgálva a büntetéskiszabási körülményeket megállapítható, hogy az enyhítő körülmények száma és nyomatéka, valamint azok jellege miatt a büntetéskiszabás e rendelkezése sem kifogásolható.

[29] A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére a Btk. 85. § (1) bekezdésében írt rendelkezés alapján azért került sor, mert különösen a vádlott személyi körülményeire tekintettel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

[30] A vádlott büntetlen előéletére, életvitelére és különös figyelemmel a vádlott által eltartott három kiskorú gyermekre is figyelemmel a 2 év szabadságvesztés végrehajtásának 5 év próbaidőre történő felfüggesztése nem teszi súlytalanná a kiszabott büntetést.

[31] A kiszabott büntetés szükséges, arányos, alkalmas a büntetési célok megvalósítására. Súlyosabb büntetés kiszabása, annak végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése nélkül inkább lenne megtorló, mint visszatartó büntetés a vádlott esetében. Mindezekre tekintettel az ítéltábla az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését nem találta megalapozottnak.

[32] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a meghatározása törvényes.

[33] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. E körben megállapította, hogy az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

[34] A fellebbviteli főügyészség indítványával ellentétesen az ítéltábla nem találta hiányosnak a törvényszék ítéletének jogi indokolását a vádlotti tudattartam tekintetében. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása megfelel a Kúria gyakorlatának.

[35] Ennek a gyakorlatnak a részét képező Kúriai határozat indokolása szerint a terhelt beismerő nyilatkozatának elfogadására alapított ügydöntő határozatra, amely az elfogadó beismerő nyilatkozat kereteire figyelemmel kizárólag a vád tényállásával egyező ítéleti tényállásra alapított bűnösséget megállapító ítélet lehet, éppen ezért vonatkoznak az indokolás tekintetében is eltérő szabályok. A bíróság ilyenkor csak az előkészítő ülésen lefolytatott korlátozott bizonyításra alapozza az ítéletét, amely ítéletben a megalapozott, így valóságghú tényállását az azzal egyező vádirati tényállás vádlott általi beismerésére, a beismerő nyilatkozat - törvényes feltételei fennállása okán történő - elfogadására, így ezen keresztül az eljárás irataira alapítja. Erre figyelemmel az ügydöntő határozatnak a tényállás megállapításával, a bizonyítással és a bizonyítékok értékelésével kapcsolatosan kizárólag a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására, valamint az alkalmazott jogszabályokra való utalást kell tartalmaznia [Be. 561. § (3) bekezdés a), b), c), e) pontok, 562. § (4) bekezdés] (Kúria Bfv. 639/2021/10. számú határozat [42] bekezdés).

[36] Az elsőfokú ítélet rövidített indokolása tehát törvényes a Be. 562. § (2) bekezdés alapján.

[37] A jogi indokolást az ítéltábla - a fellebbviteli főügyészség által írt észrevétellel egyetértve - azzal egészítette ki, hogy a kamerafelvételt tartalmazó DVD-lemez iratok részeként történő kezelése a 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1. § (2) bekezdésén alapszik.

[38] A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2026. január 19. napján kihirdetett 4.B.45/2025/8. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - a vádlott személyazonosító okmánya számának rögzítésével - helybenhagyta.

Győr, 2026. április 8.

|                                    |                                     |                     |
|------------------------------------|-------------------------------------|---------------------|
| Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. | Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k. | Dr. Élő András s.k. |
| a tanács elnöke                    | előadó bíró                         | bíró                |

**Záradék:**

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2026. január 19. napján kihirdetett 4.B.45/2025/8. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. április 8.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.  
a tanács elnöke